

Mission i kontekst

Ruben Sejersbæk Thyksen

Opgave afleveret i TM2009 Mission i kontekst ved Fjellhaug International University
College Danmark i efteråret 2016

Resumé:

I missionen blandt fattige, bliver velgørenhed og social involvering naturligt et varmt emne. Der er i de senere år opstået en tendens, hvor social involvering forstås som et formål i sig selv, selve kirkens mission.

Dette rejser spørgsmål om, hvordan man kan forstå og drive mission blandt fattige, i overensstemmelse med et bibelsk mandat. Hvordan møder missionen, behovet for indgreb i en desperat fattigdomssituation. Formuleret som et klart spørgsmål der ligger til grund for opgaven: *Hvordan møder mission den fattiges behov?*

De to grundbegreber *Social involvering* og *Mission* defineres. Herefter gøres et tankeeksperiment, hvor missionen møder den fattige, med de udfordringer det giver. For hver udfordring inddrages bibelske referencer, til belysning af bibelske principper for at møde problemstillingen.

Hvordan møder missionen så den fattiges behov? Ved diakonien, at den eksemplificerer evangeliet i handling. Ved Frelsen, at den fattige får et nyt livsperspektiv. Ved Kirken, at den drager omsorg for de fattige.

Velgørenhed og social involvering i sig selv kan således aldrig blive formålet, men diakonien tjener som bro for, og konsekvens af, evangeliets forkyndelse.

Opgave i TM2009

Mission i kontekst

10 etcs point

Kursus: Mission i kontekst

Kandidat: 501

Vejleder/faglærer: Kristian Mogensén

Godkendt opgaveordlyd:

Belys nogle udfordringer og muligheder for mission blandt fattige, og drøft disse udfordringer og muligheder i lys af nogle bibelske principper for at tage sig af fattige.

4.395 ord eksklusive forside, indholdsfortegnelse og litteraturliste

Fjellhaug International University College

4. semester 2016

Indhold

1 Indledning.....	121
1.1 Problemformulering.....	121
1.2 Afklaring og afgrænsning	121
1.3 Opgavens struktur	122
2 Mission og diakoni	124
2.1 Diakoniens rolle	125
3 Den fattige og frelsen	127
3.1 Det nye liv som fattig.....	128
3.2 Kirke blandt fattige.....	129
3.2.1 Kirken som deler	130
3.2.2 Kirken som søger retfærdighed.....	131
4 Konklusion	133
5 Litteratur	134

1 Indledning

Når talen falder på mission blandt fattige, og måske særligt i miljøer med absolut fattigdom, bliver velgørenhed og social involvering naturligt en del af emnet. Historisk set har kirkens mission da heller aldrig været præsenteret gennem forkyndelse alene, men tværtimod altid været fulgt af en social indsats.¹

I de senere år er der imidlertid opstået en tendens inden for dele af Kirken, hvor social involvering forstås som et formål i sig selv og dermed selve kirkens mission.²

Denne tendens rejser en række spørgsmål om, hvordan vi egentlig skal forstå mission, og hvordan der drives mission i overensstemmelse med det bibelske mandat som er givet for missionen. Emnet *"Mission blandt fattige"* bliver således et brændpunkt, hvor der er mulighed for at undersøge relationen mellem social involvering og mission.

1.1 Problemformulering

Opgavens fulde ordlyd er:

Belys nogle udfordringer og muligheder for mission blandt fattige, og drøft disse udfordringer og muligheder i lys af nogle bibelske principper for at tage sig af fattige.

Opgaven består altså af to komponenter:

1. En fremhævelse af nogle udfordringer og muligheder i mission blandt fattige
2. En drøftelse af disse i lyset af bibelske principper for social indsats.

Da denne opgave har sin interesse i at undersøge relationen mellem social involvering og mission, er det naturligt at beskrive udfordringer/muligheder relateret til netop behovet for social involvering. Selvom både muligheder og udfordringer kan være mange, er det jo netop behovet for en form for indgreb i en desperat situation, der er særkendet for mission blandt fattige.

Spørgsmålet bliver således, hvordan mission møder dette behov, eller formuleret som et klart spørgsmål der kan ligge til grund for denne opgave som problemformulering:

Hvordan møder mission den fattiges behov?

1.2 Afklaring og afgrænsning

Verdensbankens definition af fattigdom er:

¹ Mogensen s. 52

² DeYoung s. 142

*"Poverty is hunger.
Poverty is lack of shelter.
Poverty is being sick and not being able to see a doctor.*

*Poverty is not having access to school and not knowing how to read.
Poverty is not having a job, is fear for the future, living one day at a time.
Poverty has many faces,
changing from place to place and across time,
and has been described in many ways.*

Most often, poverty is a situation people want to escape.

So poverty is a call to action -- for the poor and the wealthy alike -- a call to change the world so that many more may have enough to eat, adequate shelter, access to education and health, protection from violence, and a voice in what happens in their communities."

Med udgangspunkt i denne definition, og med skelen til de to laveste niveauer i Maslows behovshierarki, kan man opdele forståelsen af fattigdom som problem i to underkategorier.³

1. Absolut fattigdom
2. Relativ fattigdom

Begge disse underkategorier kommer således til at præsentere et miljø, hvori der både vil eksistere muligheder og udfordringer for missionsarbejde. I denne opgave vil jeg, af hensyn til opgavens omfang og for klarhedens skyld, kun beskæftige mig med absolut fattigdom.

For at kunne opstille scenarier i mødet mellem fattigdom og mission som spørgsmål, vil jeg overvejende behandle udfordringerne i mission blandt fattige, og i ringere grad mulighederne.

Jeg vil ikke beskæftige mig med specifikke geografiske områder eller cases, undtagen for at fremhæve en problemstilling eller en pointe.

1.3 Opgavens struktur

Når vi ønsker at undersøge relationen mellem social involvering og mission, er det oplagt først at fastlægge indholdet af to generelle begreber. Det er væsentligt at fastlægge en grundlæggende definition af missionen og dens opgave. Derudover er det nødvendigt at etablere, hvad vi forstår ved social involvering, og hvilken historisk og bibelsk baggrund vi har for at beskæftige os med det.

³ Sørensen s. 15

Når dette er gjort, kan vi som tankeeksperiment lade missionen møde den fattige, og overveje hvilke udfordringer dette måtte give. Det er forventeligt at udfordringerne skifter efterhånden som missionsarbejdet modnes, og nye udfordringer vil således ligge til grund for nye overvejelser.

For hver udfordring der bringes op, vil jeg inddrage væsentlige bibelske referencer samt relevant sekundærlitteratur, til belysning af de bibelske principper der kan lægges til grund for missionens arbejde blandt fattige.

2 Mission og diakoni

Mission kommer af det latinske *Missio*⁴, og binder grundlæggende til ved det vi kalder missionsbefalingen fra Matt 28, 18-20.⁵ Befalingen indeholder et mandat, en opgave, to instruktioner og et løfte så den kan opdeles således:

- Mandat: "Mig er givet al magt"
- Opgave: "Gør alle folkeslag til mine disciple"
 - o Instruks 1: "idet i døber dem"
 - o Instruks 2: "idet i lærer dem alt det jeg har befaleet jer"
- Løfte: "Jeg er med jer"

Opgaven for missionen er altså at gøre alle folkeslag til Jesu disciple, det vil sige elever eller nogle, der lærer af Jesus.⁶ De to midler hvorved mennesker bliver disciple fremgår fra de to instrukser. Først dåben, der er indgangen til det nye liv,⁷ og derefter oplæring i Jesu befalinger, altså de ting som Jesus underviste.⁸ Af disse to elementer fremgår det, at der i missionsbefalingen er et stærkt fokus på individets frelse og i forkyndelsen af ordet, altså et klart soteriologisk formål.⁹

Yderligere kan der fremhæves en række nytestamentlige tekster som omhandler mission og som alle nævner og vægter ordets forkyndelse højt.¹⁰ Missionens opgave er at være vidner, at fortælle om alt det Jesus sagde og gjorde, at bringe evangeliet til verdens ender.

Vi ser altså en grundforståelse af mission, som værende en sendelse til hele verden, for at bringe de gode nyheder om frelse, og for at oplære dem, der tager imod frelsen i det nye liv i Kristus. Det er værd at bemærke, at denne forståelse strækker missionens opgave videre end til frelsen, ind i oplæringen af de troende samt dannelse og drift af menigheder.

Den sociale indsats, der traditionelt er blevet bundet op på missionen, har sit bibelske og kirkehistoriske grundlag i diakon-tjenesten. Diakonen som tjente i menigheden, ved bordene og delte brød ud til de fattige og enkerne.¹¹ Selvom diakoni i en teologisk kontekst har en meget bredere betydning, er det i kirkens missionstradition blevet brugt om kirkens

⁴ "At sende"

⁵ Mortensen s. 310

⁶ Af græsk *μαθητής*: lærende, discipel, elev iflg. Strong's concordance 3101

⁷ Rom 6, 4, Kol 2, 11-12, 1 Pet 3, 21, 1 Tim 2, 4

⁸ Forkyndelsen af evangeliet

⁹ En soteriologisk missionsforståelse, som beskrevet i Mogensen s. 55-56

¹⁰ Mark 16, 15, Luk 24, 47-49, Apg 1, 8

¹¹ Apg. 6, 1-6

praktiske handlingsside, i forhold til de mennesker som har behov for hjælp og støtte.¹² Diakonien er således et velkendt element i relationen mellem mission og fattigdom.

2.1 Diakoniens rolle

Opfyldelsen af de helt basale fysiske behov er nok det, der falder først for når talen falder på mission i en kontekst med absolut fattigdom. Det fejlernærede afrikanske barn med udspilet mave, fluer om ansigtet og store bedende øjne står skarpt printet i vores bevidsthed.

Udfordringen i et miljø med stor mangel på basale fornødenheder er, at missionæren står med et ønske om at bringe de gode nyheder om frelse og evigt liv, men med en tilhørerskare som først og fremmest ser et behov for at få fyldt deres maver.

Det virker derfor naturligt og indlysende at adressere det rent praktiske aspekt først, at give de sultne noget at spise. Herefter kan evangeliet forkyndes til taknemmelige mennesker med mætte maver og lydhøre ører. Man kan sige, at diakonien kommer til at tjene som en plov, der løsner jorden og skaber gode betingelser for forkyndelsen af evangeliet.¹³

Faren ved denne anvendelse af diakonien, som et middel til at bringe evangeliet, er risikoen for at skabe præcedens for "ris-kristne". Det vil sige mennesker som "bestikkes" til at opføre sig som genfødte kristne, for at opnå de fordele der følger.

Men spørgsmålet er, om man ikke er nødt til at tage denne risiko, så længe man tjener mennesker ud af ægte kærlighed og uden bagtanke, som en bro af kærlighed til verden.¹⁴ I hvert fald kan der ikke fremhæves nogen bibelvers, der formaner til påpasselighed med at drage mennesker til modtagelse frelsen, ved udførelse af gode gerninger. Tværtimod opfordres vi som troende til at leve liv, som tiltrækker mennesker til Jesus.¹⁵

Betyder det så, at vi har bibelsk belæg for denne "velgørenhed som plov" tanke, at vores diakoni er midlet hvorved mennesker kommer til at kende Jesus? Skaber vi ikke derved mennesker som måske nok er mætte for en tid, men som altid vil være afhængige af vores velgørenhed?

Svaret ligger i selve den livstransformerende del af missionen, nemlig forkyndelsen af evangeliet.¹⁶ Forkyndelsen er det middel, hvormed Gud bringer mennesket til den nye fødsel, og dets nye liv manifesterer sig i tjenesten for andre.¹⁷ Diakonien er altså en frugt

¹² Mogensen s. 54

¹³ Chester s. 61

¹⁴ LOP 21 Kap. 4.C

¹⁵ Kol. 4, 5, Matt 5, 16, Rom 13, 13, Ef 5, 1-2, Gal 6, 10a

¹⁶ Her forstås mission som kombinationen af velgørenhed/diakoni og evangelisation

¹⁷ Jak 2, 18

af forkyndelsen, men samtidig også et vigtigt mål for forkyndelsen.¹⁸ For Kristus gav sig selv for os ikke kun for *"at løskøbe os fra al slags lovløshed"*, men også for *"at skaffe sig et folk som sin ejendom, ivrigt efter at gøre gode gerninger"*.¹⁹

Ved evangeliets forkyndelse rejses der altså et folk, *"skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i"*.²⁰ Dette folk kalder vi Kirken, og den har en stærkt udtalt forpligtelse og mandat til at drage omsorg for de fattige i sin midte.²¹ Jesus selv understreger, at det er et kendetegn for menigheden at udvise omsorg for hinanden.

²²

Når vi læser om urkirken, er det da også tydeligt, at de havde fokus på at drage omsorg for de fattige ved uddeling af mad, ved pengegaver, og ved en generel fordeling af ressourcer, alt efter behov.²³

Det er altså ikke missionærens opgave at afhjælpe fattigdom og nød gennem diakonien, for derved at tjene sig ret til at forkynde evangeliet. Det er missionærens opgave at bringe evangeliet til forvandling af mennesker, så der rejses en Kirke, der adresserer de behov, som er omkring den. Efterfølgende har missionæren, som vi etablerede i vores definition af mission, et ansvar for at oplære Kirken til at leve det nye liv, ved at forkynde de bibelske principper for at tage sig af mennesker og samfund omkring sig.

Alt dette sagt, er det dog naturligt at missionen starter i mødet mellem missionæren og de akutte behov som mennesker har. Diakoni bliver således en naturligt afledt konsekvens af missionærens eget forvandlede liv og tro, og et eksempel på denne tro i praktisk handling.

¹⁸ LOP 21 Kap. 4.C

¹⁹ Tit 2, 14

²⁰ Ef 2, 10

²¹ Jak 2, 14–26

²² Joh 15, 12

²³ Apg 6, 1, Rom 15, 26, Gal 2, 10, Apg 2, 45

3 Den fattige og frelsen

Efter at have fastslået at missionen, i mødet med den absolutte fattigdom, ikke kun har et ansvar for at møde det åndelige behov i forkyndelsen, men også det fysiske behov i handling, møder vi endnu en udfordring.

Der vil være en grundlæggende forskel på forventningen til frelsens udkomme i et rigt vestligt samfund og en fattig landsby på den sydlige halvkugle. Man kan argumentere for, at det kræver mætte maver at ignorere at biblen flyder over med historier om mad og festmåltider; og sammenkædningen mellem Guds velsignelser og muligheden for at have nok at spise hver dag vil for en fattig være snublende nær.²⁴

Når udgangspunktet er absolut fattigdom, er det naturligt at læse messiasprofetier og Jesu undervisning om Gudsriget som et løfte om en tid, hvor fattigdom sult og undertrykkelse skal være fortid. Særligt GT's historier kan fremstilles, så de giver en meget distinkt forståelse af, at Gud har magt over omstændighederne og kan velsigne ud over disse.²⁵

Måske netop derfor er det også i de fattigste områder i verden, at vi ser det stærkeste fodfæste for den såkaldte fremgangsteologi. Groft forstået handler den om, at den kristne har ret og pligt til at søge, eller måske endda kræve, fremgang, godt helbred og velstand i dette liv. I denne forståelse bliver fattigdom en forbandelse, som Jesus er kommet for at sætte os fri fra.²⁶

Konsekvensen af fremgangsteologien er, at den lægger ansvaret for fremgang, helbred og velstand over på den troende selv. Hvis ikke den troende har succes, er der selvsagt et problem i vedkommendes relation til Gud. Ellers ville Gud jo velsigne ham.²⁷

Men når ansvaret for den enkelte troendes livssituation lægges på den troende selv kolliderer det med tanken om evangeliets effekt som katalysator for tro udtrykt i gode gerninger, og etablering af menigheder. Det bryder altså med de to tidligere fastlagte elementer:

1. At den troende ikke lever for sig selv, men for at gøre gode gerninger
2. At menigheden drager omsorg for sine egne og dem omkring sig

Men hvordan bliver disse to elementer til praktisk forandring i den frelste fattiges livssituation? Hvilke bibelske applikationer har de, ind i en kontekst, hvor der er fattigdom og et ønske om at undslippe denne situation?²⁸

²⁴ Torm s. 90

²⁵ Torm s. 91a

²⁶ Torm s. 91b

²⁷ Torm s. 92

²⁸ Som beskrevet i nationalbankens definition af fattigdom

3.1 Det nye liv som fattig

Først og fremmest bør vi bide mærke i, at frelsen og det nye liv ikke betyder, at den troende er taget ud af verden, men derimod at den troende har en ændret indstilling til den verden han er sat i.²⁹

Paulus opfordrer gentagne gange de troende til at leve som gode forvaltere af den livssituation de var sat i.³⁰ Han opfordrer de troende til at arbejde flittigt, være gode slaver og tjene samfundet bedst muligt. De kristne skulle være gode borgere, gode arbejdere og dermed også gode vidner.³¹ Man kunne argumentere for, at Paulus bare opfordrer den fattige til at resignere og udholde sin aktuelle situation, i stedet for at søge alle de herligheder, som de profetiske og eskatologiske dele af biblen beskriver. Men bag hans opfordring ligger en dybere forståelse af, at Guds velsignelser bliver aktiveret i det gode forvalterskab.

Hvis man skulle fremhæve en bibelsk narrativ baggrund for dette princip, kunne man gribe til profetlitteraturen omkring eksilet i Babylon. Her ser vi, at Gud taler til Israels folk, som for en stor del var blevet bortført til Babylon med en fuldstændig rystende besked: *"Byg huse og bo i dem, plant haver og spis frugten fra dem; gift jer og få sønner og døtre"*³². Vi kunne måske have forventet at Gud ville proklamere at han selv, hurtigst mulig, ville bringe folket tilbage til Jerusalem, at han ville forvandle deres situation med mægtig styrke. Men i stedet påbyder Han dem at være gode samfundsborgere, at arbejde flittigt og få det bedste ud af deres situation.

Samtidig byder Han dem at stræbe efter lykke for den by, der har bortført dem, og endda at bede for den.³³ Man kan forestille sig, at idéen om at bede for Babylons fremgang i stedet for dets destruktion og folkets snarlige retur til Jerusalem, må have været en fuldstændig mental omvæltning.³⁴

Det er værd at bemærke den følgende erklæring om, at folket skal være i Babylon i 70 år, uanset hvad diverse falske profeter, vi kunne kalde dem datidens fremgangsteologer, ellers måtte sige. Det bliver nærmest analogt med den troendes væren i verden, selvom han ikke er af verden.³⁵

Endelig slutter Herren af med et løfte om velsignelse, som måske er et af de mest citerede vers når talen falder på Guds ønske for den troendes liv: *Jeg ved hvilke planer Jeg har lagt*

²⁹ Joh 15, 19, Joh 17, 16 & Rom 12, 2, 1 Kor 2, 12

³⁰ 1 Tess 4, 11-12, Kol 3, 22-24, Ef 6, 7,

³¹ Wright s. 269

³² Jer 29 5-6a

³³ Jer 29, 7

³⁴ Wright s. 266

³⁵ Joh 17, 14-15

*for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb.*³⁶Velsignelsen og løftet om fremtid og håb, følger altså opfordringen til at forvalte den aktuelle livssituation på bedst mulig måde.

I mødet mellem den fattiges modtagelse af frelsen og hans ønske om at undslippe fattigdommen, bliver missionens vigtigste opgave at oplære denne i det nye liv. Det nye liv, hvor han arbejder for noget større end sig selv, og hvor hans flid er en frugt af kærligheden til Gud. Det nye liv, hvor han arbejder for at samfundet omkring ham lykkes, og han dermed også selv oplever bedre kår. Det nye liv, hvor han er givet det privilegie at kunne velsigne og bede for fremgang for det miljø, der omgiver ham.

3.2 Kirke blandt fattige

Et andet væsentligt element i det nye liv er, at den fattige troende bliver en del af en større kontekst. Han får en åndelig familie af brødre og søstre i Herren, som tilsammen udgør det, vi kalder Kirken. Spørgsmålet er, hvilken funktion Kirken skal tjene, og måske særligt hvilken funktion den kommer til at tjene i forhold til den fattige troendes behov og ønske om forandring.

Selvom kirke ikke er beskrevet som begreb i evangelierne, har vi dog en række tekstmæssige ankerpunkter i biblen. Kirken grundlægges på pinsedag med udgydelsen af Helligånden, talsmanden der skal vejlede de troende og give dem kraft til at være vidner.³⁷ Dermed bliver de troende "kaldet ud" af deres eksisterende kontekst og sat ind i en ny.

Der tales om denne transformation som en podning på ét og samme træ, eller som dele af ét og samme Jesu legeme.³⁸ Begge metaforer henviser til kirkens medlemmer som værende ét med de andre troende i det nye liv, samt som værende "vokset sammen" med Kristus. Kirken bliver Jesu legeme på jorden, inkarnation af- og repræsentanter for Ham i den verden den er sat i. Så når Jesus i sin programerklæring udråber nådeår og forkynnder, at gudsriget er kommet nær, er det således den virkelighed Kirken må virke i³⁹

Det er væsentligt at bemærke, at de fattige var en gruppe som Jesus havde særlig omsorg for. Man kan argumentere for, at det netop var de svage, fattige og syge der var målet for Jesu tjeneste på jord. Selvom Jesus måske ikke fremhævede fattigdom som en idealtilstand, så afviste han i hvert fald velstand og succes som nødvendig for menneskets frelse.⁴⁰

³⁶ Jer 29, 11

³⁷ Joh 14, 26 & Apg 1, 8

³⁸ Mortensen s. 230f-231a

³⁹ Luk 4, 18 & Mark 1, 15

⁴⁰ Audi s. 183-184

Ydermere fremhævede Han rigdom og succes som en begrænsende faktor for modtagelse af frelsen.⁴¹

I dele af befrielsesteologien er man gået så vidt som til at tale om fattigdom som en velsignelse, baseret på bjergprædikenens *"salige er de fattige..."* udsagn. Selvom dette kan være at strække tekstens indhold, er der en pointe i, at et udgangspunkt i fattigdom giver en genkendelsens følsomhed og omsorg over for andre i en lignende situation.⁴²

Det er altså kirkens opgave at have omsorg for de fattige, og en kirke af fattige blandt fattige er ingen undtagelse. Faktisk kan man argumentere for, at netop kirken der består af fattige blandt fattige, har en større forståelse af påtrængenhed, og dermed bedre forudsætning for at afhjælpe behov.

Men dette, at en kirke af fattige har en særlig evne til at identificere behov, afhjælper jo ikke det problem at den er fattig. Hvis alle kirkens medlemmer lever på et eksistensminimum, hvordan kan den så afhjælpe nød omkring sig?

3.2.1 Kirken som deler

Et velkendt bibelsk princip er at dele det man har med dem omkring sig. Vi læser, hvordan medlemmerne i den første menighed solgte ejendele, og delte indtjeningen ud til alle efter behov.⁴³ Vi har også et mindre radikalt eksempel på en dele-praksis, hvor Johannes skriver at *"den der har jordisk gods og ser sin bror lide nød, men lukker sit hjerte for ham – hvorledes kan Guds kærlighed blive i ham?"*.⁴⁴

Dette princip om deling af overskud kan ses som analogt til den mosaiske lovbestemmelse, om at efterlade noget af høsten til den fattige og fremmede.⁴⁵ Det udtrykker en forventning om, at menigheden som Guds folk, udover at arbejde flittigt, ser deres udkomme som noget, der ikke kun skal komme dem selv til gode, men også det samfund som de er en del af.

Vi ser samme tanke udbredt i tiendeprincippet, hvor Israels folk bliver pålagt at bringe 10% af deres udkomme til Herren som takkeoffer.⁴⁶ Primært var tienden tiltænkt levitterne, præsteskabet som ikke havde nogen landområder og derfor var afhængig af tienden som løn.⁴⁷ Men samtidig var der en forordning om, at der hvert 3. år skulle bringes tiende til de

⁴¹ Luk 18, 25, Mat 19, 16-25, Mat 9, 10-13

⁴² Nesson s. 236-237a

⁴³ Apg 2, 45

⁴⁴ 1 Joh 3, 17

⁴⁵ 3. Mos 19, 9-10

⁴⁶ 3. Mos 27, 30-34

⁴⁷ 4. Mos 18

fattige i den by man boede i.⁴⁸ Man kan forestille sig, hvilken enorm indflydelse en sådan tiende må have haft på de fattiges situation i et sådant samfund.

Man kunne opstille et tænkt eksempel til illustration:

Lad os forestille os en landsby af hyrder med hundrede mænd hvoraf ti er fattige. Som eksempel forestiller vi os, at hver af de halvfems mænd giver ét får i tiende til de fattige. Således står der halvfems får i byporten, og hver fattig i byen har dermed nu en flok på ni får. Hvilken kæmpe mulighed dette er for en ny start.

Muligheden for en ny start synes da også at gå igen i de gammeltestamentlige tekster, måske bedst set og kendt fra passagerne om nådeåret, som er en af de mest omfattende sociale forordninger i den mosaiske pagt. Der er tale om en omfattende omfordeling af landområder, frigivelse af slaver osv.⁴⁹

Nådeåret havde den fordel, at den gav de fattige en chance for en ny start. Der blev ikke bare givet en hjælpende gave for at formilde de omstændigheder de fattige var i, men der blev givet dem frihed og mulighed for at arbejde sig ud af deres fortvivlende situation.⁵⁰

Mission ind i den fattige kirke er altså at oplære Kirken i at dele af sit overskud og dermed være med til at skabe muligheder for, at den fattige kan lykkes. Praktiske eksempler på hvordan dette kunne gøres i praksis er indsamlinger til mikrolån, ”giv-en-ged” og tilsvarende tiltag, hvor den fattige bliver givet et middel til at arbejde sig til en bedre levestandard.

3.2.2 Kirken som søger retfærdighed

Et andet princip som går igen i de bibelske tekster tager udgangspunkt i, at fattigdom bør ses som en uønsket tilstand, noget der ikke er som det burde være. Et fattigt liv er et uværdigt liv og dermed ikke det liv, som Gud ønsker for sin skabning.

Samtidig er fattigdom ikke noget, der eksisterer eller opstår ved en tilfældighed, det er et resultat af menneskelig uretfærdighed, og må derfor ses som en syndens konsekvens⁵¹ Denne forståelse og overbevisning giver et etisk imperativ for som kirke at arbejde frem imod udryddelsen af fattigdom, dér hvor den måtte vise sig.⁵²

Der er en lang række profettekster i det gamle testamente, der beskæftiger sig med folkets uretfærdighed over for de svage og fattige.⁵³ Fælles for alle disse er Guds fordømmelse af

⁴⁸ 5. Mos 14, 28–29

⁴⁹ DeYoung s. 147

⁵⁰ DeYoung s. 151

⁵¹ Nessian s. 236

⁵² Ross s. 89

⁵³ Es 1, Es 58, Jer 22, Am 5, Mik 6, 8

uretfærdig behandling og udnyttelse af de fattige og svage, samt en opfordring til, at Guds folk skal vise den fattige retfærdighed.⁵⁴

Men ikke nok med at vi selv skal udvise retfærdighed over for dem vi er iblandt, der er også en formaning til at stræbe efter retfærdighed i almindelighed.⁵⁵ Når kirken er Jesu repræsentant på jord, bliver dens opgave også at bringe Gudsriget og nådeåret frem, i den udstrækning som det er muligt.

Man kunne argumentere for at retfærdigheden kommer til at ske fyldest på den yderste dag, og Gud selv vil skaffe retfærdighed til den tid. Og det er da også korrekt, at uanset hvad kirken kan bringe af velsignelse og retfærdighed i det nutidige, er det kun midlertidigt og ufuldstændigt i forhold til det endelige Gudsrige, den nye jord.⁵⁶

Men Kirkens eskatologiske forventning om det perfekte, må ikke stå i vejen for det nutidige. Bare fordi Kirken har et håb om det endelige, betyder det ikke at den ikke har et håb og ønske for det nuværende. Kirken viser hen til det fuldkomne, ved at praktisere Gudsrigets principper ind i den virkelighed den er stillet i.⁵⁷ Kirken har altså et ansvar for at formidle Gudsriget, ved at formidle retfærdighed til de undertrykte og fattige, og dermed pege frem på det endelige gennembrud af Gudsriget.

Mission ind i den fattige kirke er altså, at oplære Kirken i at vise retfærdighed og kæmpe imod uretfærdigheden, der hvor den møder det. Praktiske eksempler på dette kunne være at skaffe retshjælp til dem der behøver det, eller trække korrupsion, der udnytter de fattige, frem i lyset så det kan bringes til ophør.

⁵⁴ DeYoung s. 153-161

⁵⁵ 1. Tim 6, 11, 2. Tim 2, 22, 1. Pet2, 24, Jak 3, 18

⁵⁶ Ross s. 89

⁵⁷ Ross s. 90-91a

4 Konklusion

Når man forstår mission, som værende en sendelse for at forkynde frelse, og at oplære i det nye liv i Kristus, strækker det missionens opgave fra frelsen og videre ind i oplæringen af de troende. Det bliver missionens opgave at bringe evangeliet, så der rejses en kirke, der adresserer de behov, som er omkring den.

Det er naturligt, at missionen starter i mødet med de behov som mennesker har, og Diakoni bliver således en konsekvens af, og eksempel på, troen i praktisk handling.

Ved modtagelse af frelsen, bliver missionens vigtigste opgave at oplære i det nye liv. Et liv hvor man arbejder for noget større end sig selv, hvor ens flid er en frugt af kærligheden til Gud. Hvor man arbejder for at samfundet omkring en lykkes, og hvor man er kaldet til at velsigne og bede for fremgang for sine omgivelser.

Derfor er det også missionens opgave at oprette og oplære kirker, der viser omsorg for de fattige. At oplære og opfordre den i at dele af sit overskud, til at skabe muligheder for at den fattige får en ny chance, til at vise retfærdighed og kæmpe imod uretfærdighed.

Til det indledende spørgsmål vi stillede "*Hvordan møder mission den fattiges behov?*" kan vi altså svare: Ved diakonien, at den eksemplificerer evangeliet i handling. Ved Frelsen, at den fattige får et nyt livsperspektiv. Ved Kirken, at den drager omsorg for den fattige.

Velgørenhed og social involvering i sig selv kan således aldrig blive formålet, det kan aldrig blive definitionen af mission. Men diakonien kan tjene som bro for, og naturlig afledt konsekvens af evangeliets forkyndelse.

5 Litteratur

M. Audi, "Poverty and the missionary mandate of the church: a theological discourse," *Ogbomoso Journal of Theology*, vol. 14, no. 1, pp. 177–189, 2009.

T. Chester, *Good news to the poor: social involvement and the gospel*. North American edition: Crossway, 2013.

K. DeYoung and G. Gilbert, *What is the mission of the church?: making sense of social justice, shalom, and the Great Commission*. Wheaton, Ill: Crossway, 2011.

M. S. Mogensen, *I begyndelsen var missionen*. Christiansfeld: Intercultural.dk, 2007.

V. Mortensen, *Hvad hjertet er fuldt af: en håndbog om mission*. Frederiksberg: Anis, 2012.

C. L. Nesson, "Poverty: the biblical witness and contemporary reality," *Currents in Theology and Mission*, vol. 13, no. 4, pp. 236–238, Aug. 1986.

K. R. Ross, "Christian mission and the end of poverty: time for eschatology," *Mission Studies*, vol. 24, no. 1, pp. 79–97, 2007.

H. Sørensen and Center for Alternativ Samfundsanalyse, *Hvordan forstås fattigdom i Velfærds Danmark?* Kbh.: CASA, 2009.

U. Torm, *Kristendom og udvikling--kan tro flytte bjerge?*. Frederiksberg: Dansk Missionsråd, 2015.

C. J. Wright, *Guds folks mission: en bibelteologi for kirkens mission*. Fredericia: Lohse, 2013.

"LOP 21 – Evangelism and Social Responsibility: An Evangelical Commitment | Lausanne Movement." [Online]. Available: <https://www.lausanne.org/content/lop/lop-21#4>. [Accessed: 03-May-2016].